

DOI: 10.15276/ETR.06.2020.5
 DOI: 10.5281/zenodo.5267291
 UDC: 330
 JEL: A10

АДМІНІСТРАТИВНА ДІЯЛЬНІСТЬ В СФЕРІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

ADMINISTRATIVE ACTIVITIES IN THE FIELD OF PUBLIC ADMINISTRATION

Vera V. Lebedeva, DEcon, Professor
 Odessa National Polytechnic University, Odessa, Ukraine
 ORCID: 0000-0001-8127-4860
 Email: veralebedeva@ukr.net

Natalia A. Dobrianska, DEcon, Professor
 Odessa National Polytechnic University, Odessa, Ukraine
 ORCID: 0000-0002-0826-8840
 Email: semen-198@te.net.ua

Kateryna K. Trofimenko
 Odessa National Polytechnic University, Odessa, Ukraine
 ORCID: 0000-0002-4319-3143
 Email: katyatrofimenko2008@gmail.com

Received 09.12.2020

Зараз в Україні триває адміністративна реформа, основною метою якої є глобальне вдосконалення механізму реалізації виконавчої влади, спрямованої на підвищення ефективності діяльності виконавчих органів, якості та доступності державних послуг та обмеження втручання держави в господарській діяльності суб'єктів господарювання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Вивчення адміністративно-адміністративного процесуального права проводилось на основі нової ідеології українського адміністративного права відповідно до його соціальної цінності, методу, предмета та структури. Це, зокрема, здійснюється у працях В. Авер'янова, А. Андрюші, В. Бевзенка, Ю. Бітяк, І.Голосніченко, В. Горшенев, І. Гриценко, Є. Додін, Р. Калюжний, А. Ключніченко, Л. Коваль В. Колпаков, А. Комзюк, В. Копейчиков, Є. Кубка, Є. Куренний, В. Марчук, А. Негодченко, Н. Ніжник, В. Опришко, А. Остапенко, В. Перепелюк, В. Петкова, В. Рябченко, А. Селіванов, В. Сіренко, М. Стахурський, В. Тацій, М. Тищенко, В.Цветкова, В. Шаповал, В. Шкарупа, Ю.Шемшученко та ін. Однак питання адміністративно-громадської діяльності залишались недостатньо вивченими.

Мета статті – розглянути та розібрати стан дослідження адміністративної діяльності в сфері публічного управління.

Лебедева В.В., Добрянська Н.А., Трофименко К.К. Адміністративна діяльність в сфері публічного управління. Оглядова стаття.

У статті розглянуто поняття, ознаки і зміст адміністративної діяльності, відмінність адміністративної діяльності від інших видів діяльності органів влади, особливості адміністративної діяльності, регламентація адміністративної діяльності.

Ключові слова: адміністративна діяльність, державне управління, публічне управління, виконавча влада, адміністративно-публічна діяльність

Lebedeva V.V., Dobrianska N.A., Trofimenko E.K. Administrative activities in the field of public administration. Review article.

The article considers the concept, features and content of administrative activities, the difference between administrative activities and other activities of government, features of administrative activities, regulation of administrative activities.

Keywords: administrative activity, public administration, public administration, executive power, administrative and public activity

Виклад основного матеріалу дослідження

Сам термін «адміністративна діяльність» не є новим у науці адміністративного права. Його застосовували в адміністративно-правовій науці ще за радянських часів. Так, С. Студенікін ще в 1949 р. Зазначав: «Державне управління, або виконавча та розпорядча діяльність радянської держави, є творчим, організовуючи діяльність з практичного здійснення державних функцій усіма державними органами під керівництвом ВКП (б) на основі і на виконання законів, а також обмеження наданих їм прав» [6, с.35]. Ц. Ямпольська у 1954 вперше дала детальне визначення радянського державного управління, сформулювавши його таким чином: «Радянська державна адміністрація, або виконавча та адміністративна діяльність держави, є такою формою підпорядкованої, що організовує діяльність радянської соціалістичної держави, здійснюється під керівництвом Комуністичної партії і спрямована на побудову комунізму в СРСР і полягає в безпосередньому управлінні реалізацією законів, перевірці виконання законів та інших державних актів, плануванні, контролі та знаходить юридичне вираження в актах державного управління (нормативні акти управління та окремі акти)» [7, с.23].

Ю. Козлов визначив державне управління як підпорядковану, юридично владну організаторську (виконавчу та адміністративну) діяльність органів державного управління, яка полягає у практичній реалізації законів у процесі безпосереднього управління економічним та культурним будівництвом з метою виконання функцій держава [4, с.54].

Узагальнюючи підходи до розуміння державного управління, що існували в радянській адміністративно-правовій науці, Г. Атаманчук вказує на такі основні характерні риси цього поняття: державне управління – це діяльність державних органів виконавчого та адміністративного характеру; державне управління – це підзаконна та державно-владна діяльність; за своїм змістом державне управління є організаторською діяльністю, спрямованою на практичну реалізацію законів; державне управління – це діяльність спеціально призначених державних органів – органів державного управління [3, с.22].

Поняття «адміністративна діяльність» також використовується в сучасній літературі з адміністративного права, проте, в той же час, його зазвичай отожднюють з поняттям «державне управління» або з поняттям «виконавча влада». Отже, В. Авер'янов, говорячи про діяльність органів державної влади, мав на увазі фактичну управлінську діяльність, тобто державне управління (далі – управління) як особливий вид державної діяльності [1, с.34].

В. Колпаков вважає, що діяльність державного управління міністерства чи обласної державної адміністрації є способом реалізації виконавчої влади. Державна адміністративна діяльність – це

функціонування суб'єктів виконавчої влади та інших ланок державного управління для реалізації їх завдань та функцій. Поняття «державне управління» насправді є синонімом поняття «діяльність державного управління» у його широкому розумінні та форма практичної реалізації виконавчої та іншої адміністративної влади в буквальному сенсі [5, с.132].

Ю. Бітяк вважає, що державне управління є самостійним видом державної діяльності (організаційної, виконавчої, адміністративної, підпорядкованої) особливої групи державних органів (посадових осіб) для практичного здійснення функцій та завдань держави в процесі щоденної та безпосередньої управління економічним, соціально-культурним та адміністративно-політичним будівництвом [2, с.98].

Крім того, вчений вважає, що в найзагальнішому плані соціальне управління, управління суспільством в цілому можна розуміти як механізм організації зв'язків з громадськістю, що здійснюється усіма державними органами, незалежно від їх конкретного призначення, органами місцевого самоврядування, а також об'єднання громадян. Виходячи з цього, соціальне управління проявляється через спільну діяльність людей, організовує їх для такої діяльності у відповідних колективах та організаційно формалізує; його основною метою є упорядкування та регулювання спільної діяльності шляхом забезпечення скоординованих індивідуальних дій учасників такої діяльності через вплив на їх поведінку (волю) постає регулятором управлінських відносин, що виникають між суб'єктом та об'єктом у процесі практичного здійснення функцій соціального управління; є владним, оскільки базується на підпорядкуванні волі учасників управлінських відносин (суб'єкт формує і реалізує волю, а об'єкт їй підпорядковується) має особливий механізм реалізації через організаційно сформовані групи людей, які створюють органи виконавчої влади (державне управління), органи місцевого самоврядування та об'єднання громадян або уповноважені особи цих організацій [2, с.99].

Зараз вся владно-громадська діяльність в державі з упорядкування суспільних відносин, їх охорони та захисту залежно від цілей та форм її здійснення, типу державних органів, що здійснюють цю діяльність, методів (методів) впливу на ці відносини можна класифікувати на наступні типи: нормотворчість; судовий; досудовий кримінальний процес; оперативний пошук; кримінально-виконавча; адміністративні.

Давайте визначимо зміст кожного з цих видів владно-громадської діяльності.

Законодавча (законотворча) діяльність – це діяльність законодавчих органів, регульована нормами конституційного права, з підготовки та прийняття законів відповідно до спеціальної законодавчої процедури з метою нормативного регулювання найважливіших однорідних груп

суспільних відносин що виникають на державному рівні.

Нормотворча діяльність – це діяльність представницьких органів місцевого самоврядування, що регулюється нормами конституційного закону щодо підготовки та прийняття підзаконних актів з метою нормативного регулювання на основі відповідних підзаконних актів певних однорідних груп соціальних відносин, що виникають на державному рівні та рівні адміністративно-територіальної одиниці.

Судова діяльність (правосуддя) регулюється нормами процесуальних галузей права (конституційного – з точки зору реалізації конституційного судочинства, цивільного процесуального, господарського процесуального, кримінально-процесуального, адміністративно-процесуального – з точки зору розгляду справ судами загальної юрисдикції, адміністративно-господарські суди) діяльність спеціальних державних органів – судів – за рішенням на підставі відповідних законів та підзаконних та нормативних актів спорів з дотриманням спеціальної правової процедури, що виникає між сторонами правовідносин, а також притягнути правопорушників до юридичної відповідальності.

Досудова кримінально-процесуальна діяльність – це діяльність уповноважених органів державної влади та посадових осіб виконавчої влади, а також органів та посадових осіб прокуратури щодо розкриття та розслідування злочинів, регульована нормами кримінально-процесуального законодавства.

Оперативно-розшукова діяльність – це вид діяльності, що здійснюється відкрито і таємно оперативними підрозділами державних органів, уповноваженими на це законами України, в межах своїх повноважень через оперативно-розшукову діяльність з метою захисту життя, здоров'я, прав і свободи людини і громадянина, майно, що забезпечує безпеку суспільства і держави від злочинних посягань. Істотними ознаками оперативно-розшукової діяльності, що відрізняють її від інших видів владно-громадської діяльності, є таємність, розвідувально-розшуковий характер цієї діяльності, використання прихованих методів роботи в процесі її здійснення.

Кримінально-виконавча діяльність – це діяльність уповноважених державних органів та державних установ, регламентована нормами кримінально-виконавчого законодавства, щодо забезпечення виконання кримінальних покарань, призначених для судових вироків, що набрали законної сили.

Адміністративна діяльність – це діяльність державних органів, що регулюється нормами адміністративного права, зокрема, державних органів, законодавчих та судових органів влади, посадових осіб органів виконавчої влади та посадових осіб органів місцевого самоврядування, державних та комунальних установ для

здійснення на основі відповідних законів та підзаконних актів. правові акти України у спеціальних адміністративно-правових формах та із застосуванням спеціальних адміністративно-правових методів владно-публічного регулювання, захисту та захисту суспільних відносин.

Слід зазначити, що в літературі з адміністративного права вже досить давно здійснюється відмежування адміністративної діяльності від оперативно-розшукової та кримінально-процесуальної діяльності. Адміністративна діяльність як один із видів владно-громадської діяльності, що здійснюється суб'єктами публічної влади, буде називатися адміністративно-публічною.

Зупинимось детальніше на характеристиках адміністративно-громадської діяльності, оскільки саме вона є предметом наших наукових досліджень. Розглянемо насамперед ознаки (основні ознаки) цього виду владно-громадської діяльності.

Адміністративно-громадська діяльність характеризується наступними основними ознаками.

Адміністративна та громадська діяльність – це діяльність, що здійснюється від імені держави або відповідної територіальної громади. Оскільки вона розглядається як один із видів владно-громадської діяльності, вона може здійснюватися лише від імені держави в цілому, тобто України або територіальної громади, відповідними уповноваженими державними органами, місцевим самоврядування органи, інші державні та муніципальні організації, посадові особи, а також інші організації та особи, уповноважені в установленому порядку.

Управлінська діяльність, що здійснюється не від імені держави і не на основі спеціальних суб'єктів, уповноважених державою, не є адміністративно публічною. Зокрема, управлінську діяльність не можна віднести до такої діяльності; їх здійснюють керівники громадських та релігійних організацій, що входять до складу цих організацій, керівники підприємств, зокрема державних та комунальних, в межах цих підприємств. Така управлінська діяльність, на відміну від адміністративно-публічної, здійснюється в інтересах конкретного кола осіб (колективу), обмежена рамками окремої організації, спрямована на вирішення приватних корпоративних, а не загальнодержавних завдань. Таку діяльність можна охарактеризувати як приватну та управлінську.

Адміністративно-громадська діяльність є підвідомчою діяльністю, вона здійснюється на основі та відповідно до законів України та приймається відповідним єдиним законодавчим органом. В ході цієї діяльності компетентні державні органи та органи місцевого самоврядування мають право видавати (приймати), в межах своєї компетенції, нормативно-правові акти, але лише на підставі та з

метою забезпечення виконання відповідних законів .

Адміністративно-громадська діяльність здійснюється органами виконавчої влади, іншими органами влади, виконує державні функції, зокрема органами державного контролю та нагляду, органами виконавчої влади та посадовими особами місцевого самоврядування, державними та комунальними установами, їх органами управління, а також у деяких справи - інші спеціально уповноважені організації. Всі ці органи, установи, організації, посадові особи, що здійснюють адміністративну діяльність, загалом та умовно з метою уніфікації понятійного апарату, можна назвати адміністративними органами.

В адміністративно-правовій науці існує така точка зору, згідно з якою суб'єктами адміністративної діяльності (державного управління), регульованими нормами адміністративного права, є, крім власне адміністративних органів, і суди. Зокрема, управлінські функції виконують судді при розгляді справ, що виникають з адміністративних правовідносин. Судові органи є суб'єктами державного управління, оскільки застосовують, наприклад, заходи адміністративного примусу, в тому числі при розгляді справ про адміністративні правопорушення.

По-перше, судді вирішують у рамках відповідного виду судового провадження в судовому засіданні конкретні питання, що виникають у ході судового розгляду, віднесені до їх компетенції.

По-друге, судді не здійснюють внутрішнього контролю в судах. Однак таке управління здійснюють голови судів, їх заступники.

По-третє, судді стають суб'єктами державного управління і коли вони вирішують справи, наприклад, про адміністративні правопорушення, а також інші справи, що виникають з адміністративних правовідносин (наприклад, оскарження рішень суб'єктів владних повноважень в адміністративних судах). Вирішуючи такі категорії справ, суди та судді здійснюють правосуддя, адміністративну (адміністративно-публічну) діяльність. Суди - це органи державної влади, створені для здійснення особливого виду державної діяльності – правосуддя. Як і б категорії юридичних справ не вирішували суди (судді), діяльність з вирішення будь-якої з цих категорій справ є не що інше, як справедливість. Судова влада здійснюється в рамках конституційного, цивільного, адміністративного та кримінального провадження.

Адміністративно-судовий процес є однією з форм здійснення правосуддя, і, у зв'язку з цим, це державне управління, адміністративна та громадська діяльність. Той факт, що порядок діяльності судів загальної юрисдикції при вирішенні справ про адміністративні правопорушення регулюється не Цивільним процесуальним кодексом, а Кодексом України про адміністративні правопорушення, який регулює

подібну діяльність адміністративних органів, у нашому думка, дає підстави кваліфікувати таку діяльність судів не тільки як справедливість, а й як один із видів адміністративної та громадської діяльності.

Адміністративно-громадська діяльність - це владна діяльність, під час якої здійснюються владно-публічні повноваження адміністративних органів. Під час цієї діяльності адміністративні органи в межах своєї компетенції мають право видавати (приймати) нормативні та індивідуальні правові акти, які є обов'язковими для виконання тими суб'єктами, стосовно яких здійснюється ця діяльність. Окрім того, адміністративні органи мають право здійснювати юридично владні дії щодо цих суб'єктів.

За своїм змістом адміністративно-громадська діяльність включає два основних види силової діяльності – адміністративно-розпорядчу та адміністративно-охоронну, кожен з яких можна розділити на підвиди. Досудова кримінально-процесуальна та оперативно-розшукова діяльність не може бути включена до змісту адміністративно-громадської діяльності.

Адміністративно-громадська діяльність здійснюється шляхом використання адміністративними органами спеціальних адміністративно-правових методів впливу на суспільні відносини, передбачених нормами адміністративного права.

Адміністративно-громадська діяльність здійснюється в конкретних адміністративно-правових формах, які відрізняються від правових форм інших видів владно-публічної діяльності. Отже, зовнішніми правовими формами здійснення адміністративно-публічної діяльності є публікація (прийняття) адміністративно-правових актів, здійснення адміністративно-правових дій та укладення адміністративних договорів.

Завданнями здійснення адміністративно-громадської діяльності є: позитивне регулювання суспільних відносин, забезпечення в суспільстві та державі належного правопорядку та необхідного режиму безпеки.

Адміністративно-соціальна діяльність та суспільні відносини, що виникають у процесі її здійснення, регулюються нормами адміністративного права. У зв'язку з цим діяльність, що здійснюється адміністративними органами, а саме органами виконавчої влади та органами прокуратури, регулюється нормами не адміністративного, а інших галузей права, зокрема кримінального процесу, не може розглядатися як адміністративно-публічна.

Для більш чіткого визначення адміністративно-публічної діяльності як категорії адміністративного права, розглянемо далі питання про співвідношення понять «адміністративно-публічна діяльність», «виконавча влада» та «державне управління».

Ці категорії адміністративного права співвідносяться наступним чином: зміст виконавчої влади, як правило, включає всю

виконавчу та адміністративну діяльність спеціально уповноважених органів державної влади - органів виконавчої влади та їх посадових осіб, зокрема підпорядкованих нормотворчих, індивідуальних адміністративних та правоохоронна діяльність держави. Суб'єктами, що виконують функції виконавчої влади, є лише спеціально уповноважені державні органи, які називаються органами виконавчої влади.

Адміністративна та громадська діяльність, виходячи із наведеного нами вище визначення, відрізняється від виконавчої влади двома основними критеріями – у сфері розподілу та у суб'єктах реалізації.

У сфері розподілу виконавча влада, виходячи з меж, встановлених чинним законодавством України, здійснюється у сфері державних та суспільних відносин. Іншими словами, самоврядування не входить до змісту виконавчої влади. Адміністративна та громадська діяльність, на наш погляд, включає як державне, так і самоврядне управління. Крім того, під виконавчою владою розуміється лише зовнішня виконавча та розпорядча діяльність органів та посадових осіб виконавчої влади, тобто діяльність, спрямована на непідпорядкування цим органам та посадовим особам організаційно фізичних та юридичних осіб. При цьому адміністративно-громадська діяльність є владно-адміністративною, яка здійснюється відповідними суб'єктами (адміністративними органами) як всередині цих суб'єктів, так і поза ними. Наприклад, адміністративно-громадська діяльність – це внутрішня адміністративна діяльність Президента України, Голови Верховної Ради України. Так само діяльність Президента України, голови місцевої державної адміністрації при здійсненні ними своїх повноважень щодо організаційно непідпорядкованих фізичних та юридичних осіб може розглядатися як адміністративно-громадська діяльність.

Що стосується суб'єктів адміністративно-громадської діяльності, якщо виконавча влада, відповідно до чинного законодавства України, здійснюється лише органами влади та посадовими особами, включеними до системи органів виконавчої влади зокрема, то адміністративно-громадська діяльність здійснюється не тільки цим обмеженим колом суб'єктів «об'єктів», а й іншими органами влади, які не входять до системи виконавчої влади (Адміністрація Президента України, Рахункова палата України, Прокуратура України тощо), органи та посадові особи місцевого самоврядування.

Таким чином, поняття «адміністративно-громадська діяльність» ширше поняття «виконавча влада» як у сфері розподілу, так і в суб'єктному складі, який бере участь у здійсненні цих видів діяльності. Категорія «виконавча влада» входить до більш загальної категорії «адміністративна та громадська діяльність». Поняття «адміністративна та соціальна діяльність» не слід ототожнювати з поняттям

«Державне управління».

Виходячи із запропонованого нами вище підходу до розуміння державного управління, державне управління є лише однією із складових цього виду публічної діяльності. Термін державне управління, на наш погляд, можна визначити лише як нормотворчу та адміністративну діяльність адміністративних органів, спрямовану на нормативне та індивідуальне правове регулювання, а не на захист та захист суспільних відносин. Адміністративна та соціальна діяльність включає не лише нормотворчу та адміністративну діяльність адміністративних органів, а й діяльність, пов'язану із забезпеченням безпеки особистості, суспільства та держави, правопорядку адміністративно-правовими методами.

Таким чином, якщо здійснення державного управління пов'язане з реалізацією лише регулюючих функцій держави, то в ході здійснення адміністративно-громадської діяльності весь спектр як регуляторних, так і захисних функцій держави реалізується в комплекс.

Після розгляду питання про взаємозв'язок понять «адміністративна та громадська діяльність», «виконавча влада» та «державне управління» виникає закономірне питання, якій із названих категорій віддати перевагу, якій з них слід керуватися наукою адміністративне право.

З усіх цих трьох категорій адміністративно-правової науки основною, узагальнюючою є категорія «адміністративно-громадська діяльність». Це пов'язано з тим, що ця категорія впливає на весь спектр підпорядкованих владно-громадській діяльності організаційних, управлінських та правоохоронних органів, як внутрішніх, так і зовнішніх. Ця категорія, на відміну від категорій «виконавча влада» та «державне управління», є складною, ключовою в адміністративно-правовому регулюванні суспільних відносин. Впровадження його в науковий обіг адміністративно-правової науки дозволяє, на наш погляд, чітко розмежувати організаційну, управлінську та правоохоронну діяльність, регульовану нормами адміністративного права, від інших видів владно-публічної діяльності, що не перебувають у сфері адміністративно-правового регулювання.

Предметом адміністративного права є саме ті суспільні відносини, які виникають у процесі здійснення адміністративно-громадської діяльності. Такий підхід узгоджується з тим фактом, що склався в адміністративно-правовій науці розуміння предмета адміністративного права. Таким чином, більшість науковців включають до предмета адміністративно-правового регулювання всі види управлінських відносин, що виникають як у процесі діяльності органів виконавчої влади, так і в процесі внутрішнього управління в усіх інших державних органах. Останнім часом в науці адміністративного права піднімається питання про

з'ясування предмета адміністративного права. Справа в тому, що об'єктом адміністративно-правового регулювання є не лише відносини, що виникають у процесі діяльності органів виконавчої влади, а й ті, що в процесі адміністративної діяльності органів місцевого самоврядування.

Висновки

Отже, введення категорії «адміністративно-громадська діяльність» в обіг науки адміністративного права, найбільш повно відображає сутність, форми та методи адміністративно-правового регулювання суспільних відносин, як основної категорії цієї науки, є виправданим і природним.

Категорії «виконавча влада» та «державне управління» можуть бути використані в

адміністративно-правовій науці для більш детального опису окремих аспектів адміністративно-публічної діяльності. Отже, категорію «державне управління» доцільно використовувати при характеристиці управління, вона здійснюється в системі державних органів щодо підпорядкованих їм державних органів та інших організацій, управління державним майном та фінансовими ресурсами. Категорія «виконавча влада» може використовуватися при характеристиці як внутрішньої, так і зовнішньої владної діяльності органів виконавчої влади, включених у встановленому порядку в систему органів виконавчої влади. У той же час ці категорії не є основними, визначальними в науці адміністративного права. Вони походять від категорії «державне управління».

Abstract

Ukraine is currently undergoing administrative reform, the main purpose of which is to globally improve the mechanism of executive power, aimed at improving the efficiency of executive bodies, quality and accessibility of public services and limiting state intervention in the economic activities of economic entities.

Now all the power and public activities in the state to regulate public relations, their protection and defense, depending on the goals and forms of its implementation, the type of state bodies carrying out these activities, methods (methods) of influencing these relations can be classified into the following types:; rule-making; judicial; pre-trial criminal proceedings; operative search; criminal-executive; administrative [7].

Administrative activity is the activity of state bodies regulated by the norms of administrative law, in particular, state bodies, legislative and judicial bodies, officials of executive bodies and officials of local self-government bodies, state and municipal institutions for implementation on the basis of relevant laws and bylaws. . legal acts of Ukraine in special administrative and legal forms and with the use of special administrative and legal methods of public regulation, protection and defense of public relations [5].

It should be noted that in the literature on administrative law has long been a distinction between administrative activities from operational and investigative and criminal procedure. Administrative activity as one of the types of government and public activities carried out by public authorities will be called administrative and public.

In administrative and legal science, there is a point of view according to which the subjects of administrative activity (public administration), regulated by the norms of administrative law, are, in addition to the actual administrative bodies, and the courts. In particular, administrative functions are performed by judges when considering cases arising from administrative legal relations. Judicial bodies are subjects of public administration because they apply, for example, measures of administrative coercion, including when considering cases of administrative offenses.

In the field of distribution, executive power, based on the limits established by the current legislation of Ukraine, is exercised in the field of state and public relations. In other words, self-government is not part of the executive branch. Administrative and public activities, in our opinion, include both public and self-governing. In addition, the executive power means only the external executive and administrative activities of bodies and officials of the executive power, ie activities aimed at non-subordination to these bodies and officials of organizational individuals and legal entities. At the same time, administrative and public activity is power-administrative, which is carried out by the relevant entities (administrative bodies) both within these entities and outside them. For example, administrative and public activity is an internal administrative activity of the President of Ukraine, the Chairman of the Verkhovna Rada of Ukraine. Similarly, the activities of the President of Ukraine, the head of the local state administration in the exercise of their powers in relation to organizationally non-subordinate individuals and legal entities may be considered as administrative and public activities [2].

The categories "executive power" and "public administration" can be used in administrative and legal science to describe in more detail certain aspects of administrative and public activities. Thus, the category of "public administration" should be used in the description of management, it is carried out in the system of state bodies in relation to their subordinate state bodies and other organizations, management of state property and financial resources. The category "executive power" can be used to describe both internal and external power activities of executive bodies included in the prescribed manner in the system of executive bodies. At the same time, these categories are not the main determinants in the science of administrative law. They come from the category of "public administration".

Список літератури:

1. Варнавский В. Державно-приватне партнерство: деякі питання теорії і практики / В. Варнавский // Міжнародна економіка та міжнародні відносини. – 2011. – № 9. – С. 41-50.
2. Вілісов М.В. Державно-приватне партнерство: політико-правовий аспект / М. В. Вілісов // Влада. – № 7. – 2006. – С. 4-6.
3. Грінберг Р.С. Ефективна взаємодія держави і бізнесу як основа нової промислової політики Росії [Електронний ресурс] / Р. С. Грінберг. – Режим доступу: http://www.inecon.ru/tmp/Grinberg_doc_lad_conf_22_23.doc.
4. Дерябіна М.А. Теоретичні та практичні проблеми державно-приватного партнерства [Електронний ресурс] / М. А. Дерябіна. – Режим доступу: http://www.imepi-eurasia.ru/baner/doc_ladD.doc.
5. Запатріна І.В. Проблеми розвитку державно-приватного партнерства в Україні як фактору макроекономічного зростання [Електронний ресурс] / І. В. Запатріна, Т. Б. Лобода. – Режим доступу: http://www.ukrppp.com/images/stories/PPP_Economist_1.pdf.
6. Запатріна І.В. публічно-частное партнерство в Україні: перспективи! Застосування для реалізації інфраструктурних проєктів и Надання публічних послуг [Електронний ресурс] / І. В. Запатріна. – Режим доступу: http://www.ukrppp.com/images/stories/PPP_econ_forec_Zapatr_1.pdf.
7. Науково-інформаційні матеріали по темі: Приватно-державне партнерство у вищій освіті та науковій сфері: механізми управління майном, залучення фінансування, управління змістом освіти і наукової діяльності [Електронний ресурс] / Я. М. Міркін. – К., 2009. – Режим доступу: http://www.mirkin.ru/_docs/_budgetfin/_obrprog/3_1.pdf.

References:

1. Varnavsky V. (2011). Public-private partnership: some issues of theory and practice / V. Varnavsky // International Economics and International Relations, 9, 41-50.
2. Vilisov M.V. (2006). Public-private partnership: political and legal aspect. Power, 7, 4-6.
3. Greenberg R.S. Effective interaction of state and business as the basis of a new industrial policy in Russia. Retrieved from http://www.inecon.ru/tmp/Grinberg_doc_lad_conf_22_23.doc.
4. Deryabina M.A. Theoretical and practical problems of public-private partnership. Retrieved from http://www.imepi-eurasia.ru/baner/doc_ladD.doc.
5. Zapatrina I.V., Loboda T.B. Problems of development of public-private partnership in Ukraine as a factor of macroeconomic growth. Retrieved from http://www.ukrppp.com/images/stories/PPP_Economist_1.pdf.
6. Zapatrina I.V. public-private partnership in Ukraine: prospects! Application for the implementation of infrastructure projects and the provision of public services Retrieved from http://www.ukrppp.com/images/stories/PPP_econ_forec_Zapatr_1.pdf.
7. Mirkin Ya.M. (2009). Scientific and information materials on the topic: Private-state partnership in higher education and science: mechanisms of property management, funding, management of the content of education and scientific activity Retrieved from http://www.mirkin.ru/_docs/_budgetfin/_obrprog/3_1.pdf.

Посилання на статтю:

Лебедева В.В. Адміністративна діяльність в сфері публічного управління / В. В. Лебедева, Н.А. Добрянська, К. К. Трофименко // Економіка: реалії часу. Науковий журнал. – 2020. – № 6 (52). – С. 47-53. – Режим доступу до журн.: <https://economics.opu.ua/files/archive/2020/No6/47.pdf>.
DOI: 10.15276/ETR.06.2020.5. DOI: 10.5281/zenodo.5267291.

Reference a Journal Article:

Lebedeva V.V. Administrative activities in the field of public administration / V. V. Lebedeva, N.A. Dobrianska, E. K. Trofimenko // Economics: time realities. Scientific journal. – 2020. – № 6 (52). – P. 47-53. – Retrieved from <https://economics.opu.ua/files/archive/2020/No6/47.pdf>.
DOI: 10.15276/ETR.06.2020.5. DOI: 10.5281/zenodo.5267291.

